

ΑΙΓΛΗ ΚΑΙ ΚΥΡΟΣ...

Η πολυτάραχη πορεία του «Εθνικού μας θέματος» έγινε αφετηρία διχογνωμίας, διακοματικά και ενδοκοματικά. Παρά τον αντίλογο όμως, όλοι θα συμφωνούσαν ότι η τροπή των γεγονότων, το έχει αναγάγει σε ζήτημα τιμής της χώρας και της Κυβέρνησης. Μιας τιμής που ζητάμε να προσδιορίσουμε στο εξωτερικό.

Οι ισχυροί του κόσμου συνεχίζουν την ιστορική παράδοση «Δένειν εἰν’ εύκολες οἱ θύρες, ἐάν δὲ χρεία τές κουρταλῆς» ή ακόμη «”Αλλος σοῦ ἔταξε βοήθεια, καὶ σέ γέλασε φρικτά!»

Επειδή όμως η διεθνής πολιτική διέπεται από την ευέλικτη ηθική του τύπου «άλλο Κύπρος άλλο Κουβέιτ» ας ψάξουμε να βρούμε τί είναι η πατρίδα μας. Είναι η μεγάλη αγορά για τους Ευρωπαίους συντρόφους μας, έχει τους αφθονούς φυσικούς πόρους, είναι η οικονομικά ή τεχνολογικά ανεπτυγμένη, με φυσική ομορφιά και στρατηγική σημασία;

Με ποιό λοιπόν πρόσωπο θα διεκδικήσει αίγλη και κύρος; Δίπλα σ’ αυτή την Ελλάδα που δυσκολεύεται να αυτοπροσδιορισθεί, ζει και παλεύει η Ελλάδα του μόχθου και της δημιουργίας. Άνθρωποι πνευματικοί που δουλεύουν σήμερα αθόρυβα χωρίς μέσα, χωρίς αναγνώριση. Άτομα που δεν μπορούν να συντονισθούν γιατί αποθαρρύνονται οικονομικά, ηθικά, θεσμικά. Μονάδες που όταν τους δοθεί ευκαιρία φθάνουν στην κορυφή.

Να η Ελλάδα που πρέπει να προβάλουμε, χωρίς να μένουμε μόνο στο μεγαλείο του χρυσού αιώνα και του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Να η φυσιογνωμία που μπορεί να φέρει αίγλη και κύρος.

Η Ελλάδα υπήρξε πάντα μια καθαρή φωνή. Μάρτυς μου ο Πυθαγόρας και τα καθαρά μαθηματικά. Δεν μετρήσαμε τα τρίγωνα για να ξαναβρούμε τα χωράφια μας στη λάσπη του Νείλου, αλλά απλά για να εξερευνήσουμε τους άϋλους και αιώνιους δρόμους του μυαλού μας.

Νίκος Μαρκάτος.